

На смерканні. Гасне вечір...

Михайло Драй-Хмара

На смерканні. Гасне вечір,
Потопає в сизій млі –
І розтанув серця глетчер
В дивних пахощах землі.

Жду. Чи прийдеш, добрий, ніжний?
В темну синь через зеніт
Плине Лебідь білосніжний,
Розгорнувши вільний літ.

Застила туманом очі
(очі повні зоряниць) –
І збагнути серце хоче
Таємницю таємниць.

Мить – як безвік. Безгоміння.
Ось прислухайсь, не диши...
Чуєш радісне квиління
Несамотньої душі?